

Aikojen vaihteessa.

Edellisessä luvussa loimme yleissilmäyk-
sen Kalevalan jääsankarien elämään atlantilaisen magian
kannalta, mutta tällä emme sinikään tyhjentäneet Kaleva-
lan okkultis-historiallista sisältöä edes magian kannalta. Ka-
levala näet on seiputetty arjalaiselle ajalla eikä puhu yhä-
sin omaan atlantilaisista muistoista. Kun tarkemmin sy-
vennymme Kalevalan sisältöön, maagilliselta kannalta,
teemme sen huomion, että Kalevala selvästi puhuu
ainakin kolmesta aikakaudesta: atlantilaisesta, arja-
laisesta ja niiden välisestä muutosajasta. Ja jos ensin
ajattelemme, että Suomen kansan esi-isät ^{amunoi?} ~~toista kysymys?~~
^{aitoilmaisena heinona, vaikkapa Keskii-Aasian yltämyillä 2) vau!}
^{sia aihoj.} ~~En tuhatta vuotta sitten asuttuaan~~ ~~Atlantissa~~ alkii-
^{kelki Egyptin kanta?} ~~vat~~ ~~vaeltta~~ ~~itään~~ ja jäivät asumaan Keshi-, eteli- ja
^{ia?} ~~itä-~~ Eurooppaan ja sieltä vasta pitkiä ^{ia?} aikoja myöhemmin
siirtyivät pohjoiseen päin, ei meidän ole vaikea hävittää,
että he Euroopassa ^{ja ennenkin} arjalaisutuivat ja että Kalevala säilyttänyt
muistoja erilaisista aikakausista. 2) vau!

Varsinaisena jäännöksenä ja muistomerk-

Vivan alle

1) kuuluisa historioitsijamme Frjö Koskinen sanoo: "Mutta ainakin on muistaminen, että nimi Suomi, Sanne ei kuulu yksistään nykyiseen Suomen-kansaan, vaan mahdollisesti ennen muinoin on ulottunut yli koko Suomensuun. Jos nyt tahdomme yhteen lauseeseen sulkea, mitä edellisessä on selitetty, niin yksi suuri teko-asia on historian omaksi valloitettu: Turanilaisten muinainen valta Sindiin ja Eufraatin välisellä alalla. Ettei Turanilaiset tässä ovat Suomen-sukua, on arvelu, jota kaikki todennäköisyys kannattaa; siihen yleiset kielitieteelliset kohdat viittaavat, sille puoleen nykyisin neulopää-tutkimukset kallistuvat... Mutta miten lopullinen tuomio langenneekin, on silmännähtävää, että Suomen säännöllinen kieli ja Suomen muinaisrunosto, jotka molemmat näyttävät seisovan jorkin iki-vanhin viihelyksen pohjalla, tulevat paljon painamaan tutkimuksen vaa'assa." Tiedot Suomensuun muinaisudesta. Helsingissä 1862. Siv. 18, 19.

Vivan alle

2) Tutkimuksessaan Flora Lappar och Finnar ju skilda tider in vandrat till Norden? lausuu Joh. Ad. Lindström loppupäätelmänsä seuraava: "Tämän tutkimuksen loppupäätöksiä jäpi siis, että suomalaiset ovat olleet Euroopan vanhimpana kansana, ja että he asustamattomista ajoista lähtien ovat pitäneet hallussaan sen pohjoisimpia maita." Kto. Suomi, 1859, loc. cit. siv. 40. Näkyy, että vanhemmat historioitsijat olivat rohkeampia johtopäätöksissään kuin nykyiset. Piippukohan tämä yksinomaan "tietojen vähemmyydestä"? Aivan niinkuin Wattenhovi: Aspa meidän päivissämme arveli tohtori K. Meijer, että osa Euroopan turanilaisesta alkuväestöstä oli tullut Afrikasta. Vrt. Koskisen edelläänäinittua väitöskirjaa siv. 31. Tiedmiesten nykyinen kanta Skandinavian suhteen näkyy olevan, että varhaisman kivikauden (noin 10,000 vuotta sitten) ihmiset olivat lappalaisia, mutta jo myöhemmän kivikauden (noin 6,000 vuotta sitten) väestö germaanilaista alkuperää. Vrt. C. Grimberg, Svenska folkets underbara öden, I, Stockholm 1913. Siv. 20. Ettei nämä ~~ja~~ myöhemmät ihmiset olivat pitkiä kelloja, ei kuitenkaan mielestämme ehdottomasti todista niiden olleen germaanilaisia, sillä on oltava suomalaisetkin, ainakin karjalaiset ja kainulaiset, pitkiä kelloja.

227
kimi atlantilaiselta ajalta on silloin kuvauksessa Lem-
minkäisestä. Tämä Kalevalan sankari on, kuten jo edellä
sanoimme, tyyppillinen atlantilainen maagikko, ja
kyllikki edustaa sitä ^{Saaren} kansaa, jonka keskuudessa hän
parhaiten viihtyi ja menestyi. Olemme hänestä jo kyllik-
si puhuneet ja huomautamme tässä vain parista piir-
teestä, jotka nekin ovat aito atlantilaisia. Lemminkäis-
ellä on syvä rakkautta ja luottamus äitiään ^{ollessa} kohtaan ja hä-
nen tottelemattomuutensa osoittaa vain, että ^{hän} tietäjäni oli
enemmän itsenäistynyt kuin tavallinen atlantilainen;
voi täydellä syyllä sanoa, ettei hän ketään rakastanut niin
paljon kuin äitiään. Luonnossa hikknessaan, varojensa kohtaa-
tessaan hän aina turvautuu loitsuihin; harjansa, jonka hän pit-
tää kotiin ennusmeksi, on hän ~~to~~ täyttänyt omalla magi-
nelisimmillaan ja loitsuilla liittänyt itseensä, niin että se näyt-
tää verta vuotavan äidin ja kyllikin silmissä, kuin Lemminkäisel-
le pahasti käy. Sotaisa hän myös on ja vetäi miekkansa tu-
pestaan, milloin eivät loitsut elävien olentoihin, ^{olletikkin} ~~varsin~~ ih-
misiin tepsä.

Ilmarinen kuuluu taas kokonaan arja-
laiseen aikaan, ja Pohjan neiti edustaa niitä ihmisiä, joi-
den kanssa hän parhaiten luonnostuu. Ilmarisenkin älyperäistä
ja jinnatta hylmihköä huonetta olemme edellä kuvanneet,
joten tyydymme tässä viittamaan jarrin seikkaan, jotka puo-

lestaan osottavat, ettei Hmarisen veressä ollut pagon aikan.
 tilaista jälkei. Hän ei milloinkaan turraudu loitsuihin,
 vaan aina toihin ja tekoihin. ^{Hän on takaja iänikuuine.} Milloin hän rukouksen tai toivo-
 muksen lausuu, ovat ne lyhyitä, jytimikkäitä eivätkä lain-
 kkaan loitsuntapaisia, vaan semmoisia kuin meikäläisestikin rianno-
 ta nousee. Esim. Pohjolan matkalle lähtessään ja rekeen istues-
 saan hän ruhoilee:

Petit { "Laske rekko nulta lunta,
 Uisko hiensaa vitia,
 Lunta korjan luekutella,
 Vitia re'en vilata!"

ja lisää vielä toivomuksen:

Petit { "Lähe nyt onni ohjilleni,
 Jumala rekoseheni,
 Onni ei taita ohjaksia,
 Jumala ei riko rekeen!"

Onsioita suorittaessaan kerrotaan hänen käyttäneen muuatta
 loitua, nim. käärmeen poistantosanoja, muutta se voi historial-
 lisesti katsoen olla ^{meta} anakronismia, ja tuleus syntyruno, jossa H-
 marinen lukee tulenpolttamien sanat, on niin selvästi my-
 tologinen sisältönsä, ettei historiallisesti tarvitse sitä lukeu-
 ottaa. Hmarisella ~~istettiin~~ ei ole hypnotista eikä suggestii-
 vistä kykyä.

Toinen arjalainen piirre hänen luonteensa on
 on helposti syttyä epäily ja ajatuksen aavistus asian oikeasta
 laadusta sekä luottamus "viteen aistiin" (samat piirteet heu-:

229/
mataan hänen sisarensaan Annikaisaksi). Tämä tulee es-
näkyviin heti ensimmäisellä kerralla, kun Ilmarinen Kalevassa
esiintyy. Väinämöinen on palannut onnettomalta Pohjolan matkal-
taan, alla päin, jahoilla miehiä siitä, että oli luvannut Ilma-
risen „oman päänsä päästimeksi.” Kun hän on kertonut Poh-
jan ihanasta immesta ja yllätytti Ilmarista Pohjolan lähtemään,
huudahtaa tämä, arviosta asiaa oikeen laadun:

Petit { „Oho! Vanha Väinämöinen,
Joko sie minun lupasit
Pimeään Pohjolan
Oman pääsi päästimeksi,
Itsesi henastimeksi!...”

Ja kun Väinämöinen kertoo toisesta kum-
masta, kumsesta, jonka latvan kuuhtu kumotti, intti Ilmarinen:

Petit { „En usko toeksi tuota,
Kun en käyne katsomahan,
Nähtne näillä silmilläni.”

Väinämöinen saakin käyttää suurta ma-
gillista taitoaan, johon kuuluu kyky siirtää fyysisillisiä e-
sineitä paikasta toiseen, ennenkuin Ilmarinen ~~ja~~ Pohjolaan
joutuu.

Kolmas arjalainen todistuslappale Ilmarisen
suhteen on sammon taonta. Vaikka sampo on täydellinen tai-
kalakalu, ei sitä loitsuilla käy luominen. Väinämöinen esim. veistää
veneen sanan voimalla, mutta sampoa hän ei ota tehdäkseen. Tästä
todistuu, että sampo on jotakin uutta ja kuumematonta, jota ei

350
tunteen ja mielikuvituksen voimalla yksin voi aikaansaada,
vaan jonka laatumiseen ennen kaikkea tarvitaan nerokkuutta,
järkeä ja ajatusta. Sampo voi taten hyvin kuvata korkeam-
paa tieteellistä sivistystä ja sen saavutuksia, jotka pe-
rustuvat älyyn toimintaan, ymmärsi sitä monimutkaisista ai-
neellista kulttuuria, joka on viidennen rodun tunnus-
merkki; ja sammon takojä Hmarinen on silloin samalla
astunut arjalaisen rotumme kasvattajien ja hyönteijäin
joukkoon Suomen kausan edustajana.

Entä Väinämöinen? Hän on yhtä kau-
kana Lemminkäisestä kuin Hmarisestakin. Hän on atlanti-
lainen maagikko eikä sitä ole. Hän on älynsään kehitty-
nyt kuin arjalainen eikä ole viidennen juurirodun lapsia.
Hän on viisain kaikista, viisaampi valkoista Hmarista, vii-
saampi Lemminkäistä, viisaampi mustaa Lohkea. Ja kuu-
tekin hän on traagillinen ^{henkilö}, sillä hän on persoonallisuus-
lessaan murrosajan lapsi eikä cheesti, vaanhan eikä uuden
Tämä näkyy hänen suhteestaan Ainoon, ~~joita~~ Kalavuden naisista ~~ja~~ Ainoaan, jonka Väinä-
~~oma. Ken on atlantilaisena suurempi loikka kuin hän. Ken~~
~~näision rinnalle voi asettaa sekä siehen salaisein suurmuutoksia että syntymäjulistin vistoriä ^{toivon}~~
arjalaisena älynsään häntä viekkampi ^{sojalla}.

Ainon Kohtaloon
Syventymään on tutkijalle mitä kiitollisin aihe. Koettakam-
me siis Väinämöistä ymmärtää elävänä ja viisaana, mutta
kirsivänä ihmisyyksinä!

tesselle sivulle

vieläpä "kirjokansi" Sampo voi hyvällä syyllä
kuvata kirjaa eli kirjantapaista, johon Ilmarisen
alkuperäinen ilmotus ja opetus oli salamerkeillä muis-
tiin pantu. Eikä ole ihmelettävä, että Louhi tahtoi sitä
säilyttää kalliimpana aarteenaan. Mutta ~~Ilmarisen~~ ^{Ilmarisen}

Viivaa alle

1) Tähän sopii verrata norjalaisen Friesin sängen
etevästi perustettua väitettä, että Sampo oli
leppäläinen noitarumpu, erityisesti kallisarvoinen
ja kumhuisa.